

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska polit-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 195.

V Ljubljani v petek, 28. avgusta 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z septembrom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponoré, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštini nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10.—
„ pol leta	„ 5.—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6.—
„ pol leta	„ 3.—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Karolinski otoki.

Pred kratkim omenili smo uže, da je Španija v zadregi, kajti dežela stoji na robu finančne krize, ker v državne blagajnice ne teče zadostno denarja, s katerim bi se mogla dragocena državna uprava oskrbljevati. Toda to ni še jedina nadloga, katera je zadela Španijo — kraljestvo vznemirja zdaj še prepir z Nemčijo glede Karolinskih otokov, koje je slednja zasela. Iz Madrida dohajajo v svet mnoga poročila o tej zadevi, a vsa so silno nejasna in dvoumno zavita, kar pa ni čuda, ker vlada ne pusti političnih depeš prej v inozemstvo, dokler jih ni sama pregledala, in če potrebno, tudi obstrigla. Vender nam brzjav poroča, da se je minoli ponedeljek zbrala na trgu v Madridu na 150 000

broječa množica, koja je v pikrih besedah izrekala protest proti nemški osvojitvi Karolinskih otokov. Stoinpetdeset tisoč! gotovo veliko število, če se pomisli, da ves Madrid šteje štiristo tisoč stanovnikov. Torej so o priliki, ko je trebalo protestovati proti Nemčiji, udeležili se te demonstracije vsi stanovniki razen starcev, otrok, bolnikov in njih varuhov. Na trgu postavile so se govorniške lece, s katerih so govorili mnogobrojni govorniki naidušene govore za integriteto dežele, za čast Španije ter se patrijotično unemali za njene interese, zbrani narod pa jim je burno pritrjeval in čuli so se opetovano glasovi: Živela integriteta Španije! Živela naša vojna krdela! V teh besedah tiči velik pomen — odločni so braniti svoje interese proti Nemčiji tudi z orožjem v roki.

Pri vsej tej veliki demonstraciji pa se nikakor ni kalil mir, kakor poročajo depeše; napravila se ni nikaka sovražna demonstracija pred stanovanjem nemškega konzula. V koliko so ta poročila oprta na istinitost, je pač težko določiti, — ali pa ima narod toliko disciplino, da vé, kaj se spodobi, da strogo protestuje, a nikdar ne žali, se varuje vsakih izgrediv? Da bi si bil narod ohranil toliko ravnodušnost, skoro ni verjetno; najbrže je v inozemstvo poslano poročilo pretirano.

Kar se Nemčije tiče, ni tedaj, ko so se vršile po madridskih ulicah te demonstracije, govorila še uradno, tedaj tudi ni še na Karolinskih otokih vihrala njena zastava, pač pa je v pol uradnih listih nemška vlada razglasila, da bode skušala kmalu in kolikor možno mirno rešiti to zadevo. Ta dogodek da nikakor ne bode kalil prijaznih razmer, katere so do zdaj vladale med Nemčijo in Španijo. Če bi se pa pokazalo, da je pomotno in neopravičeno na tujem ozemlju razobesila svoj prapor, takoj ga je voljna zopet sneti.

Nemški listi bavijo se mnogo s to zadevo, in vedno dobro poučena „Kölnische Zeitung“ piše: „Jedino vprašanje, katero treba rešiti, je to, so bili li Karolinski otoki do zdaj nezavisni ali španski. V prvem slučaju ne more Španija ugovarjati osvojitvi, razen če hoče igrati bedasto nalogo zaljubljenca, kateri z dalje trapasto in nemo hrepeni po deklici, potem pa ga popade slepa razjarjenost, če si pridobi čil, vesel snubitelj dekličino ljubezen ter si jo pred njegovimi koprnečimi očmi kot srečno nevesto vzame seboj. Če pa ima Španija v resnici starejše pravice do naselbin, treba jih samo izkazati, in ni dvojbe, da jih bode Nemčija priznala. Za zdaj je španska vlada naznanila v Berolinu, da hoče kmalu dokazati te pravice. V Nemčiji so bile do zdaj te španske pravice neznane. Če omenjajo nekateri listi, da ima Španija do otokov pravico kot prva najditeljica, se pač mora odgovoriti, da taka pravica po mednarodnem pravu ne obstoji... Pravice Španije se morejo opirati samo na nekatere osvojitve in upravo, a to je nemški vladi do zdaj ostalo neznano.“

Tem trditvam nasproti poudarjati se vender mora, da je pred desetimi leti konzul v Hongkongu reklamoval omenjene otoke kot špansko lastnino, a da se pozneje, ko sta isto storili Nemčija in Anglija, ni oglasil Madrid. Sicer so bili Karolinski otoki do zdaj na zemljevidu vedno znamenovani kot špansko posestvo in Španija se je tudi vedno smatrala kot lastnica, a se je malo zanje brigala. Nemčija poganja se baje za te otoke — štirideset nemških štirijaških milj obsežne z 28 000 prebivalci — zaradi tega, da bi tam dobivala delavce za severno obrežje Nove Gvineje, katera je, kakor znano, nemško posestvo.

Obe državi torej zahtevata Karolinske otoke

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

18.

Tri dni po svoji vrnitvi na seuillonsko pristavo, napravljal se je Pierre Rouvenat ravno, da Genevieve prinese novico o njenem možu, ko neka žena iz Civrya mimogredé na pristavi obstane.

Prinesla mu je tožno novico.

Jacques Mellier je bil navzočen. In ta novica bila je zanj drug udarec.

Kmalu potem, ko se je izvedela bila obsodba Jean Renaudova, ulegla se je Genevieve, uže močno močno bolna, v posteljo. Dve sosedinji sta se menjavali, streč jej. Nista je pustili niti minute same. V minoli noči je rodila Genevieve, nekaj tednov prezgodaj, deklico, majhno in nežno kakor punčico, o kateri je pa zdravnik izrekel, da je po polnem razvita in da bo živela.

Mlada mati je želela videti svojega otroka. Položili so ga ji v naročje. Zdjajci jo obide silen obup in britko začne plakati. Ko ljudje to vidijo, zazdi se jim dobro, da ji odvzamejo otroka. Dve uri pozneje je Genevieve po hudem krči vzdahnila svojo dušo v naročji zdravnikovem.

„Zdjaj pa ljudje ne vedó, kaj bi počeli z ubogo malo siroto“, nadaljuje žena iz Civrya. „Vsi pravijo, da bi sreča bila za ubogo stvarico, da ni prišla na svet, ali da prej ko prej sledi materi.“ S tem se žena odstrani.

Mellier in Rouvenat sta bila sama.

Rouvenat reče: „Ko sem slišal ženo voščečo ubogemu otroku smrt, jedva sem se zdržaval, da je nisem udaril.“ — Mellier déje žalostno: „Ona vidi reči, kakeršne so v resnici, to je vse.“ — „In kaj bodeš zdaj storil, Jacques?“ — „Nu, saj zdaj si ti tukaj gospodar, ti ukazuješ. Odloči, delaj. Jaz bodem odobral, kar ti storiš.“ — „Ti mi torej pustiš v tej reči po polnem prosto roko?“ — „Da.“ — „In smem li delati v tvojem imenu?“ — „Kakor hočeš.“ — „Kar določim, ali potrdiš?“ — „Uže vnapreje. Delaj, kakor veš, da je prav. Ali

hočeš, da ti dam dovoljenje pismeno?“ — „Kakor da ne bi verjel tvoji besedi! Sicer gre zdaj za to, da najdemo otroku dojnico. Še-le pozneje bode nam skrbeti za otrokovo prihodnjost.“

Pierre Rouvenat se napoti nemudoma v Civry.

V hiši mrtve žene najde štiri ali pet žen.

Na mizi blizu postelje stala je prižgana svetilnica in vrč blagoslovljene vode, v kateri je tičala pušpanova veja.

In prav tiho reče: „Genevieve, ti uboga žena, naj se ti utolaži duša, predno se po polnem loči od zemlje! Prisezam ti, da nikdar ne zapustim tvojega otroka, zmerom ga bodem čuval ter ljubil, kakor da bi bil moj!“ Potem se obrne do žensk. „Kje je otrok?“ povpraša. Ena žen odgovori: „Me nismo ga mogle tukaj obdržati. Jaz sem ga med tem nesla k gospe Claudei Perny, katera ni še odstavila svojega najmlajšega otroka.“ — „Dobro“, reče Rouvenat. „Ljudem v Civryu ni več dalje treba skrbeti za otroka. Gospod Jacques Mellier vzame otroka za svoje dete.“ — „Nu, saj smo si uže mislili, da pride tako! Gospod Mellier je bil zmerom tako dober Genevieve in tudi Jeanu

zá-se. Kako pa se bode skončal prepír, zdaj še ni mogoče določiti, dokler Španija ne dokaže svojih pravic. Vender pa se sme gojiti nadeja, da bode knez Bismarck spoštoval španske pravice, če so utemeljene, ter da bode snel nemške prapore; Španija pa bode menda previdna dovelj, da si ne bode brez pravic hotela siloma prilastiti to ozemlje ter se postaviti Nemčiji z orožjem nasproti. To bi bil zánjo nevaren čin, kateri bi znal imeti v notranjem Španije hude posledice, pogubonosne prekucije.

Društveno življenje na Kranjskem leta 1884.

(Dalje.)

Hranilnici imamo dve: v Ljubljani in v Kočevju, akcijska društva bila so koncem leta 1884 štiri: „Narodna Tiskarna“, „Stavbinska družba“, „Družba za razsvetljavo s plinom“ in „Industrijska družba“; letos ustanovilo se je: „Akcijsko društvo“ za sezidanje prvega „Narodnega Doma“ v Novem Mestu. Registrovanih zadrug imamo 12, in sicer posojilnice na Vrhniki, v Ljubljani za okolico, v Postojini, v Metliki, v Črnomlju in na Krškem; dalje veresijsko društvo (Creditverein) kranjske hranilnice, uradniška zadruga, hranilno in podporno društvo in obrtno podporno društvo v Ljubljani; hranilno in podporno društvo v Šiški in obrtno podporno društvo v Novem Mestu.

Razen naštetih društev je še mnogo drugih, posvetnih in verskih: podporna, izobraževalna, za pokopavanje mrličev itd., katerih pa ne navajamo posamično.

Vsa društva koncem leta 1884, ki so poročala o svojem delovanju, imela so 27196 članov.

Po političnih okrajih razdele se člani društev tako-le:

Mesto Ljubljana imela je 15212 članov, okraji Logatec 3460, Kranj 1597, Kamenik 1421, Kočevje 1238, Novo Mesto 1029, Radovljica 1002, Postojina 736, ljubljanska okolica 654, Črnomelj 575, Krško 233, Litija 39 članov.

Ljubljanska društva imajo več članov nego vsa druga po Kranjskem. V obče imajo pa pogrebna društva največ članov, na priliko:

Marijina bratovščina v Ljubljani ima 2309, pogrebno društvo v Idriji 2209, društvo sv. Trojice v Kameniku 1035 članov. Najmanje društvo na Kranjskem je društvo za povzdigo sviloreje v Metliki, ki šteje samo 3 člane. Pri tem društvu je odborništvo neizogibljivo in skoro gotovo tudi težavno, kajti na posameznega moža pride več poslov ob enem; no možje trijaci vender uže precej let predejo — sicer pa *tres faciunt collegium*. Lep napredek zabeležiti imajo naša pevska društva, da-si so še prav mlada. „Slavec“ v Ljubljani ima 220, „pevsko društvo“ v Novem Mestu 173 in „Lira“ v Kameniku 49 članov. Gospodje učitelji

Renaudu; on gotovo ne bode pošiljal njijsnega otroka v najdenišnico. In vrhu tega še dobra gospodična z seuillonske pristave, ki je obljubila, da hoče biti otroku botra! — „Na večer zopet pridem“, reče Rouvenat. „Moj namen je, da ostanem čez noč tu, tu pri mrtvi s tistimi, kateri hočejo z mano za-njo moliti.“

Odstranil se je od družbe ter se napotil naravnost k županu, s katerim je dalje kakor eno uro govoril. Potem je poiskal gospo Perny, katero najde z otrokom v naročju.

Rouvenat se usede poleg žene ter opazuje malo bitje rosnim ošesom.

„Prav nežno je, prav slabotno“, déje Perny. „Kako ozke so dekličici nožke in kako majhni in rožnati prstki! In lepe modre oči, katere ima! To so oči njene matere! In ona bode blondasta, kakor mali. Družega si ne želi, kakor da bi živela. Ona pije tako poželjivo!... Gospod Rouvenat, ali uže veste, kaj bodo počeli z njo?“ — „Ne. Če bi vi hoteli obdržati malo...“ — „Ali bi mi jo izročili v rejo? Zares?“ — „Ne za vselej, le za kakih petnajst mesecev.“ — „O, potem jo obdržim, gospod Rouvenat, potem jo obdržim. Rasti mi

po deželi! Dana vam je lepa prilika skazati svoje domoljubje; gojite slovensko petje, urite mladeniče po deželi v petji; marsikoga bote oblačili in pridobili omiki, rešili marsikako narodno pesen, naroden napev. Hvaležen vam bo narod slovenski za vsako svetinjo, ki mu jo rešite, najlepše plačilo vam bode pa lastna zavest, da ste koristili rodu svojemu. Vzglede vam bodi vaš kolega g. Žirovnik, učitelj v Gorjah, ki je izuril priproste kmetijske fante, da vam popevajo ne le narodne nego tudi umetne pesni. Se ve da stalo je mnogo truda in prigovarjanja, no pravi domoljub se tega ne vstraši. „Glasbena Matica“ izdala je uže dva zvezka po njem nabranih narodnih pesni, in mnogo od njih se kaj rado popeva i v omikanih mestnih družbah. Ob večerih fantje pevci ne posedajo po žganjarjah, temveč zbirajo se na prostem in veselo popevajo in se urijo v pesmih, katere so poprej poskušali pod vodstvom učiteljevim, in pripovedovalo se mi je, da so vsi ti trezni, mirni in pametni mladeniči; in to je po polnem umevno, kajti

„Rad ostani, kjer pojó,
Saj hudobni petja nimajo.“

Korakal sem pred dvema letoma z Bleda proti Gorjam. Bledi mesec razsvetljeval mi je pot, čuti ni bilo družega nego odmev stopinj od kamenitih tal. Naenkrat mi zadoné iz bližine prijetno ubrani glasovi narodne pesmi, stopim s ceste v stran med vrtno drevje, in meneč, da imam pred sabo mestne pevce, jim nazdravim „Dober večer, gospodje!“ — „Bog ga daj,“ se mi odvrne, „a med sabo nimamo nobenega gospoda“ ter zapoje krepko „Kranjski fantje mi smo mi!“ Bili so gorjanski fantje.

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Pri carskem shodu v Kromeríži imela sta državnik Kálnoky in Giers, tedaj ko so se drugi z lovom zabavali, štiri ure trajajoč pogovor. O tem pogovoru se poroča, da sta se državnik menila najprej o misiji angleškega izrednega poslanika v Carigradu. sira Drummonda Wolffa. V drugi vrsti pa sta se razgovarjala o Bosni in Ercegovini ter o njiju anektiranji. Kakor znano je Rusija uže pri sestanku v Skjernjevicah izrekla svoje dovoljenje, naj Avstrija anektira te dve provinciji, a ker angleški Gladstonov kabinet ni bil preveč prijazen temu, opustilo se je. Zdaj je pri sestanku v Kromeríži Rusija zopet izrekla po Giersu isto zadovoljstvo, in pričakuje se, da Salisburyjev kabinet ne bode temu nasproten. Konečno se bode o tem vprašanji določilo se po novih volitvah v angleški parlament.

Program cesarjevemu obisku v Celovci je naslednji: Dne 8. septembra ob 6. uri zjutraj dospe tja cesar, spremljan po deželnem predsedniku, kateri se mu pelje nasproti do Friž. Na

ima kakor mala rastlina; bote uže videli. Moj mož ni bogat in imava uže sama troje otrok; nič ne dé — zdaj bode jih četvero. Jaz sem ubogo Genevieve imela tako rada. Radi uboge mrtve matere hočem otroka zastonj obdržati... Tu pogledajte le, gospod Rouvenat, kako me pogleduje s svojimi veselimi očmi... Kakor da razume, o čem se pogovarjava!...“ — „Kar se tiče tega, da bi otroka zastonj redili, to ne bode prav gospodu Mellieru“, opomni Rouvenat. „Vi bote dojnika mali deklici; to je, pa ona naj vam ne bo v težavo; vi bote dobivali vsak mesec štirideset frankov za svoj trud.“ — „Štirideset frankov!“ zavpije žena vsa zmedena. „Pa saj to je trikrat toliko kolikor potrebujem.“

„Mogoče, ali gospod Mellier je tako odločil.“

„Potem mi otroče donese v hišo bogatijo!“ — „S čimr bote utegnili malo rediti tudi svoje tri otroke,“ reče Rouvenat, potegne dva zlata iz žepa ter ja vtisne ženi v roko rekši: „To je za prvi mesec.“

V tem trenutku pride mož Pernyn domov. Žena mu naznani, kar se je prigodilo.

kolodvoru vsprejme ga generaliteta, deželni odbor, mestni zastop in načelniki oblastev. V deželnem dvorcu vsprejeli se bodo potem v avdijenci: Duhovenstvo, dvorni dostojanstveniki zastopniki deželnega plemstva, oblastva in društva. Ob 2. uri obišče cesar razstavo, ob 4. uri Rudolfinum. Zvečer ob 8. uri priredijo meščani in društva serenado in bakljado. Dne 10. t. m. se bodo vršili manévri. Istega dne zvečer priredi moško pevsko društvo cesarju zastaveničko. Nj. veličanstvo cesar odpotuje iz Celovca dne 11. septembra popoldne.

Dne 25. t. m. pričele so se volitve za **srbski cerkveni kongres**. Volitev udeležile so se z velikim zanimanjem vse stranke. V Slavoniji voljeni so sami radikalci. Prvi predsednik hrvatskega sabora, Djurdjević, propal je pri volitvi v Dalji. Kolikor je zdaj znano, sklepali se skoro sme, da bodo radikalci pri kongresu imeli večino.

Tuje dežele.

O nemško-španskem prepíru piše nemški list „National-Ztg.“: „Poročila, katera prinaša vsak dan iz Madrida, morejo nas Nemce le vsak dan hladnokrvnejše napraviti proti tamošnjim pojavom javnega mnjenja ter le potrditvi v misli, da je za Nemčijo bolje, da ostane pri večerj oficijozno pojasnjenem stališči. Kaže se, da se prijaznosti, katere je v novjšem času Nemčija izkazala Špancem, tam ne umevajo.“

Finci pričeli so se v slednjem času nekako upirati ruskim naredbam, osebito se branijo upejljavi ruščine. To kljubovanje je baje v Rusiji vzbudilo nezadovoljstvo, in uže pripovedujejo nekateri listi, da bode Rusija odpravila avtonomije Finske, če se ne uda njenim zahtevam ter ne izpolnjuje njenih naredb.

V Tripolisu postal je za kristijane položaj zelo nevaren. Francoski konzul obrnil se je do svoje vlade, naj mu pošlje jedno ladijo s šestimi topovi, da bode v slučaju nevarnosti mogel braniti svoje podanike. V Tripolis došlo je tudi več turških čet, kar je se vé da ondašnjim mohamedanom po godi.

Dopisi.

Iz Vipave, 26. avgusta. (Izv. dop.) Vest, da je naš obče ljubljani okrajni glavar, blagor. gosp. Anton Globočnik, imenovan svētnikom pri visoki c. kr. deželni vladi za Kranjsko v Ljubljani, vzbudila je tu iskreno željo do prisrčnega čestitanja, katero je našlo preteklo nedeljo, 23. t. m., svojo prvo pristojno izvršitev. Mnogobrojno obiskovana večerna veselica v tukajšnji čitalnici, ki so jo priredili združeni slovenski dijaki raznih izobraževališč, z izredno pohvalo v prid „Otroškemu vrtu“ v Gorici sprejeto, bila je povod, da smo imeli ta večer svojega velespoštovanega gosp. okr. glavarja v svoji sredi, kojega nepričakovana na-

„Moj Bog!“ reče preprosto. „Saj lahko bi bila obdržala otroka zastonj.“ — „Toda krstiti ga vender moramo, gospod Rouvenat,“ dé žena. — „Se vé da. Jutri ga damo krstit, po pogrebu materinem.“ — „In kako se bode deklica imenovala?“ — „Jaz... še ne vem. Hočem o tem pomisliti.“

S tem ostavi Rouvenat hišo Pernyjevo ter ide ukvarjat se marljivo s pogrebom Genevievini. Prečul je v istini vso noč pri mrtvici s sosedinjami.

Pri krstu Genevievine hčerke je Pierre Rouvenat bil boter, botra je bila ena žena, katera je čuvala mrtvico.

Otroka so krstili Blanco.

Rouvenat je obdaril botro ter razdelil nekaj funtov slaščic med vaše otroke. Potem se povrne v hišo Jean Renaudovo, zapre vse okna, zatvori vrata, vtakne ključ v žep, odide domov ter pové gospodu Mellieru, kaj je naredil. In ta mu reče, da je vse prav storil.

Mala Blanche* je ostala do svojega družega leta pri dojnici. Potem je prišla na pristavo. Tam

vzočnost je bilo zadostilo navdušenemu pozdravu od strani tukajšnje prostov. požarne brambe, vipavskih pevcev, več navzočih gg. učiteljev in mnogo občinstva, kateri vsi so bili prisotni pri bakljadi — serenadi, v namen vdanega poklona novoimеноvanemu gosp. vladnemu svētniku priredjeni. Pri svitu petrolejskih bakelj v rokah v polni paradi zbranih požarnikov popevali so združeni pevci čvetero v tiho noč donečih spevov v glasilo čutilnih izrazov udanosti vipavskih prebivalcev do svojega častnega sočlana.

Ljudomili gosp. vladni svētnik, pridši v središče zbranih udeležiteljev ovacije, s krepkimi „živio“-klici navdušeno sprejet, zahvali se ginjenega srca navzočim za nenadni pozdrav, želeč ohraniti svoje osebe v blagem spominu vipavskih prebivalcev.

Zopetni odmev „živio“-klicev povdarja močato, iskreno ljubav in spoštovanje dosedanjemu, za blagor in napredek postojinskega okraja neumorno delujočemu gosp. okr. glavarju nasproti.

Ko trombe glas, ko zvon doni,
Od vrlega moža spomin.

Nastalega dne bil je uradni dan za Vipavo. Občinski predstojniki kakor tudi navzoči v. č. gg. duhovniki čestitali so imenovanemu gosp. vladnemu svētniku, vedoč, da mnogoletno prijazno občevanje z dotičniki vsadilo je cvetko nepozabljivosti in hvaležnosti v srca posameznih, kateri so imeli vedno priliko, prepričati se, kak blag značaj je vseskozi neumornega delovanja svojega bil sedanjji gosp. vladni svētnik na čelu c. kr. okrajnega glavarstva v Postojini. Zasluge njegove so v prvi vrsti nove in stare po vsem lepo z obilnimi učili urejene šole in druge občinske naredbe, pri katerih izvršitvi je bil iskreni gosp. predsednik okr. šolskega svēta vselej prvi pospešitelj šolskega napredka v svojem okraji.

Pomagal je slehernemu prošnjiku o zadevah, kjerkoli je le mogel.

Blag značaj — blag mož, ki v lepi ponižnosti svoji goji načela, ki ga vzvišujejo duhovito in plemenito po svojem delovanju v blagor naroda, kateremu po svojem prepričanju leta in leta kot svitli biser na čelu okraja stoji! Živio! —č.

Razne vesti.

— (Županova nevesta.) V nekem blizu Dunaja ležečem letovišči naselila se je bila to poletje neka rodbina z Dunaja, katera se ravno ni mogla bahati, da ima mnogo premoženja, pač pa, da ima celo vrsto za močitev zrelih hčera. Mladi, še ne oženjeni župan dotičnega kraja seznanil se je kmalu s to rodbino, in sicer bilo je na nekem plesu, ko je spoznal mlade in cvetoče dame. Od tistega časa bil je večkrat v hiši dunajske rodbine in konečno bil je uže tako domač, da se je včasih po vrtu sprehajal in z mlado lepo kuharico razgovarjal. Pred nekolikimi dnevi reče mladi

je dobila odgojiteljico, katero je našel Rouvenat v Loreu.

Odpuščen iz službe bi bil koj, kdor bi se med posli na seuillonski pristavi predrznil bil, pred otrokom izreči ime Jean Renaudovo ali njega uboge žene. Rouvenat je imel pri tem svoje ideje; mala Blanche ga je imenovala „botra“; navadili so jo na to, da je imenovala Jacquesa Melliera „očeta“.

Jacques Mellier je bil s tem zadovoljen. Reči ni mogel „ne“, kjer je Rouvenat rekel „da“. Uže je poteklo več kakor leto dnij, odkar je mož, katerega je vest pekla ter brezvoljno živel kakor mašina, izročil bil samovoljno vso svojo avtoriteto staremu slugi, zvestemu mu prijatelju.

Sicer se je zgodilo, kar je Rouvenat uže prej sprevidel: Jacques Mellier je otroka onega, ki se je zanj dal obsoditi, strastno ljubil. Ker ni skoro nikoli ven šel, ostajala je mala zmerom okolo njega. Jemal jo je rad na koleno ter jo potem večkrat poljubljal z mrzlično nežnostjo; pri tem je skoro gotovo mislil na nesrečnega Renauda.

Obdana s skrbjo in ljubeznijo, rasla je Blanche ter se razvijala kakor rastlinica v dobri

župan očetu lepih hčerá pri slovesu: „Za jutri prosim vas, da me sprejmete in poslušate v jako važni zadevi.“ Oče pokima pomenljivo srečnim hčeram, katerih vsaka posebej je za gotovo mislila, da je ona izbrana nevesta. Ko pride drugi dan in določena ura, razloži vaški župan očetu svojo željo ter ga prosi, naj dovoli, da vzame za ženo njegovo — kuharico. Izenadenje in strmenje očetovo in hčerá ne dá se popisati. „A kako je vendar to prišlo“, znal bi kedo vprašati? No, premedena kuharica vedla je stvar sebi na dobro obrniti. Njenemu ostremu pogledu ni odišlo, da se mladi župan zanima za hčere njenega gospodarja, za to posiskala je priložnost in je mlademu možu dala razumeti, da so vse te hčere brez dote. A isto tako pa je tudi vedela povedati, da pričakuje ona bogate dedšine, katera ji ne more oditi. Ker je bila kuharica tudi zelo lepo dekle z rumenkastimi lasmi in krasnimi temnomodrimi očmi, mislil si je župan, zakaj bi ne vzel te, ki ni samo lepa, ampak bo še sčasoma tudi bogata. — Da je morala kuharica precej iz službe, je umevno, a to nji nič ne dá, kajti v kratkem bode uže poleg svojega moža županovala, a njene neke danje zapovedovalke čakale bodo, kedo vé, kako dolgo še, na ženina.

— (Zanimljiva tožba) Iz Salisburyja poroča se: Dvajsetletni milijonar Mr. Andover zaljubil se je strastno v mnogo starejšo gledišno igralko po imenu Kate Lawler ter ji je daroval diamantov in drugih dragocenosti v vrednosti 200 000 gold. Sorodniki mladega zaljubljenca z njegovim početjem nikakor niso bili zadovoljni, za to so ga deli pod sodnijsko kuralo, a ob enem vložili so tudi tožbo zoper igralko, zahtevaje od nje darovane ji dragocenosti nazaj, ker je daritelj še mladoleten. Igralka pa je vse drugih mislij. Ona trdi, da je mladega moža več mesecev osrečovala s svojo ljubeznijo in da le-ta ljubezen po vrednosti popolnoma odtehtuje prejeta darila. Sicer bi pa znali tožitelji uže zaradi tega zgubiti tožbo, ker umetnica dragocenosti in diamantov uže zdavnej nima več.

— (Nepoboljšljiva tatica.) Iz Londona se poroča: Eliza Aston, 23letna šivilja, imela se je pred nekolikimi dnevi pred sodiščem zaradi tatvine zagovarjati. Zaslislalo se je mnogo prič in vse zaznamovale so mlado šiviljo za zelo nevarno tatico. Da je spretna v tem svojem rokodelstvu je pa tudi takoj sama dokazala. Ko jo namreč sodnijski sluga odpelje zopet v zapor, zapazi, da je nekako bolj široka, nego je bila poprej. Preišče jo tedaj in kaj dobi pri nji? Tri sklenice, napolnjene z limonado, katere so stale v sodnijski sobani pripravljene za sodnike in katere je spretna tatica med obravnavo bila spravila v žepe, ne da bi jo bil od mnogobrojnega občinstva kedo zapazil.

Domače stvari.

— (Novoizvoljeni deželni poslanec mesta Idrije,) gospod Feliks Stegnar, pravi v svoji po časopisih razglašeni zahvali do svojih volilcev tudi sledeče: „Nikdar pa ne bodem zgrešil vodila, da uspešno delovanje deželnih poslan-

zemlji. Pet let stara, bila je, dasi nežna in slabotna, vendar jako živa, vesela, mila, polna mikalnih domislekov, s kratka: bila je taka, da bi je bil človek kar gledal in poslušal! Mellier ni mogel več živeti brez nje. Rouvenat jo je oboževal, bil je mrtev na njo!

Pri tem pa stari sluga nikdar ni pozabljal hčeri svojega gospodarja. Nič več ni bilo slišati o njej. Kaj je pač postalo iz nje? Ali je nesrečna deklica radi obupa in pomanjkanja šla prostovoljno v smrt? . . .

Večkrat so videli Rouvenata sredi polja sanjarsko in tožno zročega v tla. Mislil je onda na Lucilo.

Na pristavi niso več imenovali nje imena. Posli si niso drznili, imenovati je, dasi niso vedeli zakaj. In Jacques Mellier: je-li jo je bil popolnoma pozabil, ali se je kesal, da jo je bil zapodil? Celo Rouvenat sam ni tega vedel!

Prvi čas je se vé, izginotje gospodične seuillonske, kakor so jo nazivali, v Frémicourt in dalje okrog, provzročilo bilo nekaj govorice. Na tihem so ljudje golčali o tem, ugibali, sklepali, toda bali so se, glasneji postati. S časom je tudi

cev zavisi največ od njihove vzajemnosti in dobrohotne podpore vis. c. kr. vlade! — Nas odkritosrečno veseli, da je novoizvoljeni poslanec prešinjen takega prepričanja. To bilo je vedno tudi naše prepričanje, tudi mi smo bili in smo se zdaj te misli, da je to vodilo jedino pravo in da je le po tej poti mogoče poslancu uspešno delovati ter dospeti do zaželjenega smotra.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima danes ob 6. uri sejo v mestni dvorani. Na dnevnem redu je: 1.) Poročilo o uvrstitvi pogrebnih podjetij med dopuščane obrti. 2.) Poročilo o pravici kavarnarjev, prodajati žgane opojne pijače. 3.) Poročilo o vprašanji, ali ima trgovec z deželnimi pridelki tudi pravico špeh (slanino) na debelo prodajati. 4.) Poročilo o zadrukah logaškega okraja. 5.) Poročilo o vprašanji, ali po tukaj veljavnih obrtniških in trgovskih navadah pijača iz z vodo mešanega špirta neha biti špirit in ali je na ta način napravljeno žganje novo blago. 6.) Poročilo o preložitvi somnja v Mozolji od 10. avgusta na 20. dan maja. 7.) Poročilo o prošnji za tri somnje z blagom in živino v Prigorici.

— (Duhovenske vaje) vršile so se ta teden od ponedeljka do danes v Alojzijevišči. Vodil jih je P. H. Noldin S. J. iz Inomosta. Udeleževalo se jih je nad 60 duhovnikov.

— (V ljubljansko bogoslovje) oglasilo se je do zdaj trinajst kandidatov, med temi pet z ljubljanskega gimnazija. Več prošenj za vsprejem došlo je tudi iz českih Budjeovic, kjer se jih je letos prijavilo nad sto.

— (Narodna čitalnica v Rudolfovem) naznanja, da bode dne 15. septembra 1885 ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani v „Narodnem Domu“ v Rudolfovem izredni občni zbor s sledečim programom: 1.) Sporočilo tajnika. 2.) Sporočilo blagajnika. 3.) Volitev novega predsednika in odstopivših odbornikov.

— (Poziv.) Občni zbor delniškega društva „Prvi narodni Dom“ v Rudolfovem se snide 15. septembra 1885 ob 4. uri popoldne v „Narodnem Domu“. Program: 1.) Sporočilo osnovalnega odbora o stanji blagajnice in naložbi glavnice. 2.) Sporočilo o vplačevanju delnic. 3.) Volitev novih članov v osnovalni odbor. 4.) Sprememba §§ 3 in 8 delniških pravil.

— (Avstrij. društvo pomologov) imelo bode letošnji zbor dne 4. in 5. septembra v Celovci.

— (Požarna kronika.) Z Vrhniko se nam piše z dne 26. avgusta: Včeraj ob štirih popoldne nastal je ogenj v skednji posestnika Frana Petroviča v Lesnem Brdu in je v jedni uri zgorelo to poslopje, kakor tudi hiša, kozolec in hlev tega posestnika, dalje pa tudi hišno in gospodarsko poslopje sosed Matije Prebiva. Prvi ima 450 gld., drugi 600 gld. škode. Oba sta zavarovana. Zažgali so baje otroci.

— (Strašna nesreča v Lloydovem arsenalu v Trstu.) V torek zjutraj sta padla dva mizarja z novo zgrajene ladije „Posaydon“ in se skoro ubila; ali to je bil nekoliko preludij večje nesreče. Po-

to ginilo kakor je spomin na zlodejstvo Jean Renaudovo zmerom in bolj in bolj bledele.

Jeana Renauda so, kakor je Rouvenat zvedel, v zadnjem času s štiridesetimi drugimi ujetniki premestili bili iz bagnoa toulonskega v Cayenne.

Poteklo je uže pet let, kar se je zgodil bil zločin 24. junija 1850. leta. Bilo je decembra meseca. Silno je mrzilo in gosti sneg je pokrival dolino sableusesko.

Nekega dne dobi Rouvenat pismo; to ni bilo nič redkega, kar je vodil v imenu svojega gospodarja zadeve na pristavi.

Odpre je ter iznenaden in ginen bere sledeče vrste:

„Ljubi mi Pierre! Jaz sem v Saint-Irunu, v gostilnici „pri dveh belih psih“. Če imate še malo prijateljstva do mene, pridite k meni. Prašajte le po tuji gospi. Niti besedice mojemu očetu!

Lucila.“

Rouvenat pritiska pismo na svoje ustnice ter udari v jok. Uro pozneje bil je na potu v Saint-Irun.

(Dalje prihodnjič.)

poludne ob 2. uri se sliši strašanski pok na parniku „Argo“, katerega so nekaj popravljali v arsenalu. Zakadi se strašno, in zdaj se tudi sliši klic po pomoči. Pomoč je bila precej pri rokah; toda kaj se pokaže ljudem, ki so prihiteli na pomoč? Veliki kotel je počil in na tleh je ležalo ranjenih 14 mašinistov, kurjačev in drugih delavcev, katere vse so precej v bolnico prenesli; — ali uže med potom sta umrla dva in ponoči v bolnici so umrli še drugi trije, torej do zdaj vkup 5 mrtvih, in sicer kurjač Lavrič Simon iz Šibenika, Kovačević Prosper, mornar iz Lesine, Furlan Anton, kurjač iz Trsta, Simon Konatić iz Špleta in Hudnik Nikolaj, mornar iz Šibenika, torej skoro sami Dalmatinci. Močno ranjeni leže v bolnici: mašinist Ferdinand Alcaini iz Trsta, drugi mašinist Viktor Dvorzak iz Trsta, Josip Bayer, slikar iz Trsta, mornar Studnik Nikolaj iz Šibenika, Ivan Ruzzier iz Rovinja. — Vsi drugi so lahko ranjeni in so sami dalmatinski mornarji. Nesreča je velika, ker vsi mrtvi in ranjeni so oženjeni in imajo polno otrok.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 28. avgusta. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja imenovanje velikega kneza prestolonaslednika Nikolaja polkovnikom in velikega kneza Jurija nadčastnikom ulanskega polka Car ruski.

Rokycane, 27. avgusta. Pri današnjem manevru izrazil je cesar večkrat svoje zadovoljstvo ob izvežbanosti čet. Manöver se je zvršil ob 1. uri; na to se je podal cesar s postaje Holubkov v Plzno.

Plzno, 27. avgusta. Cesar dospel je sim po 1. uri; na slovesno okrašenem kolodvoru sprejel ga je namestnik, najvišji deželni maršal, župan, duhovenstvo in društva. Nj. veličanstvo cesar zahvalil se je na nagovor župana in okrajnega načelnika; prvemu nasproti izrazil je svoje veselje ob živahnem napredku Plzna v slednjih letih. Na to se je podal cesar ob živahnem nazdravljanju množice v hotel Waldek. K dvornemu obedu bili so povabljeni gori omenjeni dostojanstveniki.

Praga, 27. avgusta. Danes po noči ob 1. uri zaprli so žandarji restavratêrja v praškem hotelu „Platteis“, Ignacija Piwalda, ker je sumnil umora njegove 44letne otročje varuhinje, katero so predvčeranjim našli v bližini Prage v grmovji zadušeno. Priče so videle morilca, kako je na omenjenem kraju pretepal žensko, katera je služila štiri mesece v njegovi hiši. Piwald je oženjen in oče štirih otrok.

Zagreb, 27. avgusta. Vsi komitatje in mestni magistratje iz Hrvatske in Slavonske pošljejo k sprejemu cesarja deputacije v Požego. Iz Bosne poklonila se bode iz 130 oseb sestojeca deputacija cesarju; vodil jo bode deželni načelnik baron Appel.

Madrid, 27. avgusta. V Španiji je včeraj obolo na koleri 4969 oseb, umrlo pa 1547.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 28. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankoveih	82.80
„ „ „ srebri	83.35
Zlata renta	108.95
5% avstr. renta	99.70
Delnice narodne banke	868.—
Kreditne delnice	289.10
London 10 lir sterling	124.50
20 frankovec	9.88
Cekini c. kr.	5.89
100 drž. mark	61.10

Uradni glasnik

z dné 28. avgusta.

Semnji: V dan 31. avgusta v Planini; dné 1. septembra v Radečah, št. Juriji, na Skaručni in v Višnji Gori. Zapravljevecem proglašen je od c. kr. okr. sodnije v Kameniku Janez Črničec, zemlj. posestnik iz Utika št. 6. Varuhom mu je postavljen Matevž Črničec iz Utika; — dalje od c. kr. okr. sodnije senožeške Janez Negro iz Mal. Ubelskega; varuhom mu je Jarnej Počkaj iz Vel. Ubelskega. Za bebo proglašena je od c. kr. mest. deleg. sodnije v Novem mestu Franciska Darovič iz Gotne Vasi; varuh njen je Janez Dejak iz Gotne Vasi. Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Radovljici za katastralno občino Črešnjice pri Kropi, poizvedbe dné 1. sept. ob 8. uri.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Eks. dražbe: V Kameniku posestvo Jožefa Rozman iz Kamenika (820 gld.) dné 5. septembra; — posestvo Marije Jerman iz Most (405 gld.) dné 9. septembra; — zemljišča Mihe Pauli iz Lahovič (3946 gld.) dné 5. septembra. — V Postojni posestvo Gašp. Vidriha iz Trnja dné 4. septembra; — posestvo Antonije Grilance iz Hrašij dné 15. septembra. — V Logatci posestvo Jan. Lekana iz Rovt (4790 gld.) dné 24. septembra.

Tuji.

Dné 26. avgusta.

Pri Mallči: Prohaska, inženier, s soprogo; Hausner, potov., in Unger, potov., z Dunaja. — Vodnansky, potov., iz Budjevoje. Pri Slonu: Dr. Bartl, c. kr. gener. stab. zdravnik, s soprogo; Seiber, trg. agent; Brandeiss in Steiner, z Dunaja. — Mastrič in Kreinl, iz Jičina. — Junšič, c. kr. fin. nadkomisar, z rodbino, iz Trsta. — Dr. Maške, c. kr. dež. šolski nadzornik, iz Brna. — Skribe, učitelj, iz Leobna. — Herzog iz Gradca. — Kovačič, posestnik, iz Karlovca. — Lavrenčič iz Postojne. Pri Južnem kolodvoru: Kerger, sodnik, in Wedel, med. doktor, iz Berolina. — Michel, lastnik karuselja, z rodbino, iz Furtha. — Makaš, uralnik mor. dež. odbora iz Brna. — Sivics, inženier, iz Čubara. — Mihovčič, Snideršič in Mlakar iz Loža. — Jaklič iz Podgrada. Pri Avstr. carji: Proger, odgojiteljica, z Dunaja. — Globočnik, agent, iz Zagreba.

Umrli so:

Dné 26. avgusta. Ignacij Emprechtinger, mizar (prisiljenec), 42 l., Poljanski nasip št. 50, trebušna vodenica. — Neža Edelmüller, mestna uboga, 78 l., Vegove ulice št. 9, srčna hiba in vodenica.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanja barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo. krina v mm
27. avg.	7. jutraj	736.74	11.2	bzv.	megla	
	2. pop.	734.78	24.0	jzpd. sl.	d. js.	0.00
	9. zvečer	734.36	16.2	bzv.	l. obl.	

Moje takó priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborna priznana univerzalno glicerín-milo priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravijo kožo ugajajočo umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožno rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pristno iz tovarne (49) 20—13

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg šte. 8.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 22

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni sočala in v mehurji, poluotice, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molčečnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigarna v Ljubljani.

Pri
Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu
v Ljubljani
se dobivajo vedno vse
knjige družbe sv. Mohora
in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
Brezovnik, šaljivi Slovence, 60 kr., vezano 70 kr.
Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
Cimperman, Pesni, 60 kr.
Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnaih vezan vsak zvezek 50 kr. več.
Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
Klalič, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Knjižnica slovenske mladine:
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.
III. „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnani službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
Padar, Zakon in žena, 40 kr.
Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enkėti dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.
Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.
Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:
Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

lastni izdelek
za gospode, gospe in deca

Perilo

garantovano, prikladno vsakemu životu, v vsaki velikosti, kakovosti in obliki priporoča

C. J. Hamann

Mestni trg, Ljubljana.

Izdeljuje se perilo tudi natanko po meri, suk-neni vzorci in ilustrirani cenilniki razpošiljajo se franco. (65) 7